

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 100/10
21.04.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Nevenke Važić, predsednika veća, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganom Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. Z.T, zbog krivičnog dela utaje iz člana 207. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 1268/09 od 24.12.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Lazarevcu K. 511/07 od 24.12.2008. godine i Okružnog suda u Beogradu Kž. 1221/09 od 16.9.2009. godine, u sednici veća održanoj 21.4.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 1268/09 od 24.12.2009. godine, podignut protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Lazarevcu K. 511/07 od 24.12.2008.godine i Okružnog suda u Beogradu Kž. 1221/09 od 16.9.2009.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Lazarevcu K. 511/07 od 24.12.2008.godine, Z.T. na osnovu člana 355. stav 1. tačka 3. ZKP, oslobođen je od optužbe za krivično delo utaje iz člana 207. stav 3. u vezi stava 1. KZ.

Odlučujući o žalbama Opštinskog javnog tužioca u Lazarevcu i punomoćnika oštećene D.K, Okružni sud u Beogradu je presudom Kž. 1221/09 od 16.9.2009.godine žalbu javnog tužioca odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio, a žalbu punomoćnika oštećene D.K. odbacio kao nedozvoljenu.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. 1268/09 od 24.12.2009.godine i to protiv prvostepene presude zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i člana 368. stav 2. u vezi člana 17. stav 1. ZKP, a protiv drugostepene presude zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP i člana 368. stav 2. u vezi člana 17. ZKP, sa predlogom da se zahtev usvoji i konstatuju učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka u korist okrivljenog.

Vrhovni kasacioni sud je, pošto je postupljeno u smislu člana 422. stav 2. i 3. ZKP, održao sednicu veća u prisustvu branioca okrivljenog, adv. P.B. i u odsustvu uredno obaveštenog okr. Z.T, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa presudama protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je po oceni navoda u zahtevu, našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema zahtevu, prvostepeni sud je učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer je izreka presude protivrečna razlozima u pogledu osnova po kome je okr. Z.T. oslobođen od optužbe, s obzirom da je u izreci navedeno da se okrivljeni oslobađa od optužbe na osnovu člana 355. stav 1. tačka 3. ZKP, dok je u obrazloženju navedeno da se u radnjama okrivljenog ne stižu elementi bića predmetnog krivičnog dela, što predstavlja osnov za oslobađanje od optužbe po članu 355. stav 1. tačka 1. ZKP. Stoga je ostala nejasna odlučna činjenica - po kom osnovu je doneta oslobađajuća presuda.

Izneti navodi zahteva nisu tačni, jer je izreka prvostepene presude u potpunosti u skladu sa razlozima vezanim za osnov po kome je okrivljeni oslobođen od optužbe. U izreci prvostepene presude navedeno je da se okrivljeni oslobađa od optužbe na osnovu člana 355. stav 1. tačka 3. ZKP, a u razlozima presude da „navodi u izreci optužnice nisu potvrđeni ni jednim izvedenim dokazom tokom krivičnog postupka“. Nedostatak dokaza upravo predstavlja osnov za oslobađanje od optužbe predviđen odredbom člana 355. stav 1. tačka 3. ZKP, kao što je to i u izreci prvostepene presude navedeno.

Bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, tužilac vidi i u tome što prvostepeni sud u ponovljenom postupku nije ispravio kontradiktornosti u smislu pravilnog utvrđivanja vrednosti teretnog vozila oštećenog, jer iz nalaza sudskih veštaka proizilazi da ta vrednost nije utvrđena.

Ovaj navod zahteva je neosnovan, jer je prvostepeni sud u ponovljenom postupku odredio novo veštačenje vrednosti predmetnog vozila koje je povereno Gradskom zavodu za veštačenje u Beogradu. Iz nalaza i mišljenja te ustanove proizilazi da vrednost vozila nije mogla biti utvrđena jer u Srbiji nije regulisan status tog kamiona i ne postoje svi potrebni parametri neophodni za utvrđenje vrednosti, a u pogledu te činjenice – nemogućnosti da se utvrdi vrednost kamiona bili su potpuno saglasni u svojim iskazima veštak Gradskog zavoda za veštačenje – B.V. i veštak B.P. koji je obavio prvobitno veštačenje vrednosti kamiona. Prema tome, u pogledu te činjenice nije ni bilo kontradiktornosti u nalazima i mišljenjima pomenutih veštaka koje bi eventualno trebalo ispraviti.

Istu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka javni tužilac nalazi i u tome što prvostepeni sud nije dao razloge zbog čega je poklonio veru odbrani okrivljenog a nije prihvatio iskaze oštećene D.K. i svedoka D.K. u delu u kome su tvrdili da je kamion poveren okrivljenom na čuvanje, kada je i sam okrivljeni potvrdio njihove navode ističući da mu je pokojni suprug oštećene ostavio kamion na čuvanje.

Ovi navodi zahteva predstavljaju netačnu interpretaciju navoda prvostepene presude, jer okrivljeni u svojoj odbrani nije potvrdio navode oštećene i njenog sina da mu je kamion poveren na čuvanje, već naprotiv, da je sada pok. M.K. dovezao kamion i pitao ga da li može da ga ostavi na nekoliko dana, sa čime se okrivljeni saglasio. Pri tome, pok. M.K. je svoje teretno vozilo ostavio u neograđenom prostoru u blizini dvorišta i kuće okrivljenog Z.T. ali mu nije dao ključeve od vozila iz koga je izvadio i odneo akumulator i pri tome se okrivljeni nije obavezao da čuva vozilo već se samo saglasio da ono tu ostane.

Zahtev za zaštitu zakonitosti neosnovan je i u delu kojim se ukazuje na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. u vezi člana 17. ZKP. Navedena povreda ogleda se u tome što je prvostepeni sud na glavnim pretresima od 8.10.2008. i 19.11.2008.godine doneo i ostavio na snazi rešenje da se, kao svedok, sasluša radnik policije Ž.A, međutim ovaj svedok tokom postupka nije saslušan, a prvostepeni sud se o tome nije izjasnio.

Po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, prvostepeni sud nije učinio navedenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, time što nije saslušao pomenutog svedoka jer se iz spisa predmeta utvrđuje da je na glavnom pretresu održanom 14.5.2008.godine javni tužilac predložio saslušanje svedoka Ž.A, a zatim se na glavnom pretresu od 19.11.2008.godine o tom predlogu nije izjašnjavao, već je pri tom predlogu ostao punomoćnik oštećene. Svedok Ž.A. nije se odazvao pozivu suda za glavne pretrase održane 8.10.2008. i 19.11.2008.godine, kao ni za glavni pretres održan 24.12.2008.godine. Na ovaj glavni pretres nije pristupio ni punomoćnik oštećene, a javni tužilac se više nije izjašnjavao o predlogu za saslušanje svedoka Ž.A. i nakon dokaznog postupka nije imao primedbi na izvedene dokaze niti nove dokazne predloge.

Povredu odredbe člana 17. ZKP prvostepeni sud je, prema zahtevu, učinio i time što je odbio predlog tužilaštva da se utvrdi kataloška vrednost kamiona kao i time što nije otklonio kontradiktornost u odbrani okrivljenog u delu u kome je naveo da je bio na putu kada je kamion navodno nestao a svedoci D.V. i Z.Đ. su njegovu odbranu u tom delu opovrgli navodima da su kamion oštećene videli u dvorištu okrivljenog u decembru 2004. odnosno u januaru 2005.godine. Zbog svega toga, prema zahtevu, nisu istinito utvrđene činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonite odluke.

Suprotno ovim navodima zahteva, Vrhovni kasacioni sud nalazi da istaknute činjenice nisu od bitnog značaja za donošenje zakonite odluke, s obzirom da je prvostepeni sud, ocenom izvedenih dokaza, pravilno našao da nema dokaza da je predmetni kamion poveren okrivljenom na čuvanje, zbog čega utvrđivanje navedenih činjenica nije ni bilo neophodno, pa sledstveno tome, prvostepeni sud nije ni učinio povredu odredbe člana 17. ZKP, na koju se u zahtevu neosnovano ukazuje.

Kako, dakle, prvostepeni sud nije učinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje, to iste povrede nije učinio ni drugostepeni sud time što je potvrdio prvostepenu presudu.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je zahtev za zaštitu zakonitosti ocenio u celini neosnovanim i na osnovu odredaba člana 30. i člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116 od 22.12.2008.godine) i odredbe člana 424. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar - savetnik

Predsednik veća

Dragana Vuksanović,s.r.

sudija

Nevenka Važić,s.r.